

SĂ NE PREGĂTIM PENTRU INTRAREA
ÎN TEMPLUL SFÂNT

SĂ NE PREGĂTIM PENTRU INTRAREA
ÎN TEMPLUL SFÂNT

Această broșură a fost adaptată după
Templul sfânt
de Boyd K. Packer.

Coperta întâi:
Templul din Salt Lake

Coperta a doua:
Templul Laie din Hawaii

© 2003 by Intellectual Reserve, Inc.

Toate drepturile rezervate

Printed in the United States of America

Aprobarea ediției în limba engleză: 8/02

Aprobarea traducerii: 8/02

Titlul original:

Preparing to Enter the Holy Temple

36793 171

Romanian

VENIȚI LA TEMPLU

Sunt multe motive pentru care oamenii ar trebui să vină la templu. Chiar înfățișarea lor exterioară sugerează scopurile lor adânc spirituale. Acest lucru este mult mai evident între pereții lui. La templu, deasupra ușii, apare omagiul „Evlavie față de Domnul”. Când intrați în oricare templu dedicat, sunteți în Casa Domnului.

În Biserică construim multe feluri de clădiri. În ele preaslăvim, învățăm, găsim recreare, organizăm. În aceste clădiri, sau chiar în sălile închiriate, putem organiza țărushi, episcopii, misiuni, cvorumuri și Societăți de Alinare. Dar, când organizăm familiile potrivit ordinii pe care Domnul a revelat-o, le organizăm în temple. Căsătoria în templu, acea rânduială de pecetluire, este o binecuvântare supremă pe care o puteți solicita în templul sfânt.

În temple, membrii Bisericii, care dovedesc ei înșiși că sunt demni, pot participa la cea mai înaltă rânduială de mântuire care a fost revelată omenirii. Acolo, într-o ceremonie sacră, o persoană poate fi spălată și unsă, învățată și înzestrată și pecetluită. Și când am primit aceste binecuvântări pentru noi înșine, putem oficia pentru cei care au murit fără să fi avut aceeași ocazie. În temple, rânduielele sacre sunt realizate în mod asemănător atât pentru cei în viață, cât și pentru cei morți. Aici este bazinul de botez, unde au loc botezurile pentru cei morți prin intermediul altor persoane, membri demni care acționează ca împuterniciți pentru cei care au trecut dincolo de vâl.

„Veniți la templu”. Dacă nu acum, veniți curând. Rugați-vă cu ardoare, puneți-vă viețile în ordine, economisiți oricât puteți, în speranța că acea zi va veni. Începeți acum acel drum al pocăinței, care uneori este foarte greu și descurajant. Templul transformă persoana și face ca orice efort realizat pentru a merge acolo să merite, din abundență, osteneala. Pentru cei care locuiesc la distanțe mari de un templu, templele vor veni la dumneavoastră

înainte ca dumneavoastră să vă fi putut duce la ele. Păstrați-vă credința și speranța și hotărâți că veți veni – că veți fi demni și că veți veni la templu.

ACESTE LUCRURI SUNT SACRE

O citire atentă a scripturilor dezvăluie faptul că Domnul nu a spus oamenilor toate lucrurile. Au fost stabilite unele competențe care erau necesare pentru primirea cunoașterii sacre. Ceremoniile din templu intră în această categorie.

Despre rânduielile din templu nu trebuie să discutăm în afara templului. Nu s-a intenționat niciodată să se limiteze cunoștințele despre aceste ceremonii din templu la un număr de câțiva aleși care să fie obligați să se asigure că ceilalți nu vor învăța niciodată despre ele. În realitate, este exact contrariul. Cu efort mare, noi îndemnăm fiecare suflet să devină demn și să se pregătească pentru experiența din templu. Cei care au fost în templu au fost învățați să înțeleagă un ideal: într-o zi, fiecare suflet în viață și fiecare suflet care a trăit vreodată va avea ocazia să asculte Evanghelia și să accepte sau să refuze ceea ce oferă templul. Dacă această ocazie este refuzată, respingerea trebuie să fie din partea persoanei.

Rânduielile și ceremoniile din templu sunt simple. Ele sunt frumoase. Sunt sacre. Ele sunt ținute confidențial ca să nu fie date celor care sunt nepregătiți. Curiozitatea nu este o pregătire. Nici chiar interesul adânc, în sine, nu este o pregătire. Pregătirea pentru rânduieli include pași premergători: credință, pocăință, botez, confirmare, demnitate, o maturitate și o atitudine demnă a celui care vine invitat ca oaspete în Casa Domnului.

Trebuie să fim pregătiți înainte de a merge la templu. Trebuie să fim demni înainte de a merge la templu. Există restricții și condiții stabilite. Ele au fost stabilite de către Domnul și nu de către om, iar Domnul are orice drept și autoritate de a porunci ca problemele privitoare la templu să fie păstrate sacre și confidențiale.

Toți cei care sunt demni și se pregătesc pe orice cale pot intra în templu pentru a fi introduși în ceremoniile și rânduielile sacre.

DEMNI DE A INTRA

De îndată ce aveți un sentiment despre valoarea binecuvântărilor din templu și despre caracterul sacru al rânduielilor realizate în templu, veți avea rețineri în a pune întrebări despre standardele înalte stabilite de Domnul pentru intrarea în templul sfânt.

Trebuie să dețineți o recomandare valabilă pentru a fi admis în templu. Această recomandare trebuie să fie semnată de către episcopul episcopiei dumneavoastră și de către președintele țăruiului dumneavoastră Desigur, acolo unde există o misiune, președintele de ramură și președintele de misiune au responsabilitatea de emitere a recomandărilor pentru templu. Numai cei care sunt demni trebuie să meargă la templu. Episcopul are responsabilitatea de a se informa despre demnitatea noastră personală. Interviuul este de mare importanță pentru dumneavoastră, ca membru al Bisericii, deoarece este o ocazie de a vă analiza, împreună cu un slujitor rânduit al Domnului, modul dumneavoastră de viață. Dacă ceva este greșit în viața dumneavoastră, episcopul va putea să vă ajute să rezolvați problema. Prin acest procedeu, dacă vă consultați cu judecătorul general din Israel, puteți să vă afirmați demnitatea sau puteți fi ajutat să stabiliți dacă aveți demnitatea de a intra în templu cu aprobarea Domnului.

Președintele N. Eldon Tanner, care a slujit ca primul consilier în Prima Președinție, a vorbit la întâlnirea generală a preoției despre interviuri. Sfatul lui are importanță atât pentru conducătorii Bisericii care conduc interviul, cât și pentru membrii care urmează să fie intervievați. Luați în considerare cu atenție acest sfat:

„Dumneavoastră, episcopi și președinți de țărui, puteți începe un interviu pentru o recomandare pentru templu în felul acesta:

„Ați venit la mine pentru o recomandare de intrare în templu. Am responsabilitatea de a-L reprezenta pe Domnul intervievându-vă pe dumneavoastră. La încheierea interviului există prevăzut un loc unde să semnez recomandarea dumneavoastră; dar, semnătura mea nu este singura importantă pe

recomandarea dumneavoastră. Înainte ca recomandarea să fie valabilă, dumneavoastră înșivă trebuie să semnați.

Când semnați recomandarea dumneavoastră, vă luați un angajament față de Domnul că sunteți demni de privilegiile acordate celor care dețin o asemenea recomandare. Sunt multe întrebări standard pe care vi le voi pune ... Trebuie să răspundeți cinstit la fiecare din ele ... ”.

Acum, după ce ați pus întrebările cerute solicitantului, puteți să adăugați ceva de acest fel: „O persoană care merge în Casa Domnului trebuie să fie liberă de orice *practică rea, nelegiuită, impură sau nenaturală* ... ”.

Interviurile noastre trebuie conduse cu dragoste, cu modestie. Deseori lucrurile pot fi corectate dacă întrebați: „Există vreun motiv care v-ar putea face să vă simțiți jenat sau, poate, chiar necinstit față de Domnul, dacă ați semna propria dumneavoastră recomandare pentru templu?”

Doriți puțin timp pentru a pune în ordine unele lucruri strict personale, înainte de a semna? Amintiți-vă că Domnul știe toate lucrurile și nu va fi păcălit. Încercăm să vă ajutăm. Nu mințiți niciodată pentru a încerca să obțineți o chemare, o recomandare sau o binecuvântare de la Domnul’.

Dacă începeți așa cum s-a subliniat mai sus, membrul are responsabilitatea să se intervieze el însuși. Episcopul sau președintele de țară are dreptul asupra puterii de discernământ. El va ști dacă există sau nu ceva greșit care s-ar cuveni să fie stabilit înainte ca o recomandare să fie eliberată”. („The Blessings of Church Interviews”, *Ensign*, noiembrie 1978, pag.42–43.)

Interviul pentru o recomandare pentru templu se desfășoară, în particular, între episcop și membrul Bisericii interesat. Aici, membrului i se cere să caute întrebări despre conduita lui personală, despre demnitate și despre loialitatea față de Biserică și oficanții ei. Persoana trebuie să certifice că este curată din punct de vedere moral și că respectă Cuvântul de înțelepciune, că plătește integral zeciuiala, că trăiește în armonie cu învățăturile Bisericii și că nu este afiliată sau nu are simpatie față de grupuri apostate. Episcopul este instruit că, în tratarea acestor probleme cu fiecare persoană, confidențialitatea este de maximă importanță.

Răspunsurile acceptabile față de întrebările episcopului vor stabili, în mod obișnuit, demnitatea unei persoane în vederea primirii recomandării pentru templu. Dacă un solicitant nu respectă poruncile sau există ceva nerezolvat în viața lui care trebuie pus în ordine, va fi necesar ca el să demonstreze pocăință adevărată înainte ca o recomandare pentru templu să fie eliberată.

După ce episcopul a realizat un asemenea interviu, un membru al președinției țăruiului ne intervieveză, în același mod, pe fiecare, înainte de a merge la templu. Dacă mergem pentru prima oară, în mod obișnuit, președintele de țărui conduce personal interviul.

Desigur, când vă prezentați pentru a fi intervievați pentru o recomandare pentru templu trebuie să acceptați judecata celui care este desemnat judecător în Israel, care este responsabil să Îl reprezinte pe Domnul pentru a stabili dacă este potrivit sau nu ca dumneavoastră să intrați în acest loc sacru.

PRIMA DATĂ ȘI DE FIECARE DATĂ

Dacă mergeți la templu pentru prima dată este foarte normal să vă simțiți puțin incomod. În mod natural suntem îngrijorați din cauza necunoscutului. Deseori devenim nervoși în fața noilor experiențe.

Fiți în pace. Mergeți la templu. De fiecare dată, veți avea pe cineva care să vă ajute. Veți fi îndrumat cu atenție – fiți în pace.

Când intrăm în templu trebuie să fim profund respectuoși. Orice conversație care este necesară se cuvine să se desfășoare pe un ton foarte coborât. În timpul perioadelor de instruire, desigur, suntem profund respectuoși și liniștiți.

Sunt puține locuri, azi, care oferă ocazia de a medita într-o deplină evlavie. Înainte de a intra în unele temple pentru a începe munca de rânduieli, grupurile, în mod frecvent, se vor aduna în capela clădirii. Aici, membrii așteaptă până ce întreg grupul este adunat. În general, în viață am deveni nerăbdători așteptând. Faptul de a sta mai întâi într-o cameră și, apoi, de a fi obligat să aștepti să vină ultima persoană înainte de a începe, în alte circumstanțe ar provoca iritare. În templu este exact invers. Această așteptare este privită ca o ocazie aleasă. Ce privilegiu

Camera celestială, Templul Vernal, Utah

este să stai liniștit, fără conversație, și să-ți îndrepti mintea la lucruri evlavioase și spirituale! Este o înviorare pentru suflet.

Când veniți la templu, amintiți-vă că sunteți un oaspete în casa Domnului. Este un timp de bucurie, dar un timp de bucurie liniștită. Uneori, la o căsătorie în templu, este necesar să se amintească rudelor și prietenilor că manifestările lor de dragoste, felicitările și salutările lor față de membrii familiei pe care nu i-au văzut de mult trebuie să fie făcute pe un ton foarte liniștit și coborât. Să vorbești și să râzi tare nu este potrivit în Casa Domnului.

Acceptați îndrumarea lucrătorilor din templu. Cineva vă va îndruma cum să procedați.

ÎNVĂȚAȚI DE SUS

Înainte de a merge la templu pentru prima oară sau chiar după ce ați mers de mai multe ori, s-ar putea să fiți ajutat de înțelegerea faptului că învățătura din temple este realizată într-un mod simbolic. Domnul, Stăpânul Învățător, ne-a dat multe din instrucțiunile Sale în acest fel.

Templul este o mare școală. Este o casă de studiu. În temple, atmosfera este în așa fel menținută încât aici este locul ideal pentru însușirea lucrurilor care sunt adânc spirituale. Regretatul dr. John A. Widtsoe din Cvorumul celor Doisprezece a fost un distins rector universitar și un savant renumit în lume. El avea mare respect pentru munca din templu și odată a spus:

„Rânduielile din templu cuprind întregul plan al salvării, așa cum a fost el predat din când în când de conducătorii Bisericii și elucidează problemele greu de înțeles. Nu este nevoie să denaturezi sau să schimbi învățăturile din templu pentru a le face să se încadreze în marea schemă a salvării. Perfecțiunea filosofică a înzestrării este unul dintre marile argumente pentru veridicitatea rânduielilor din templu. Mai mult, această perfecțiune a examinării și a prezentării planului Evangheliei face din slujirea în templu una dintre cele mai eficiente metode de îmbunătățire a memoriei privind întreaga structură a Evangheliei.

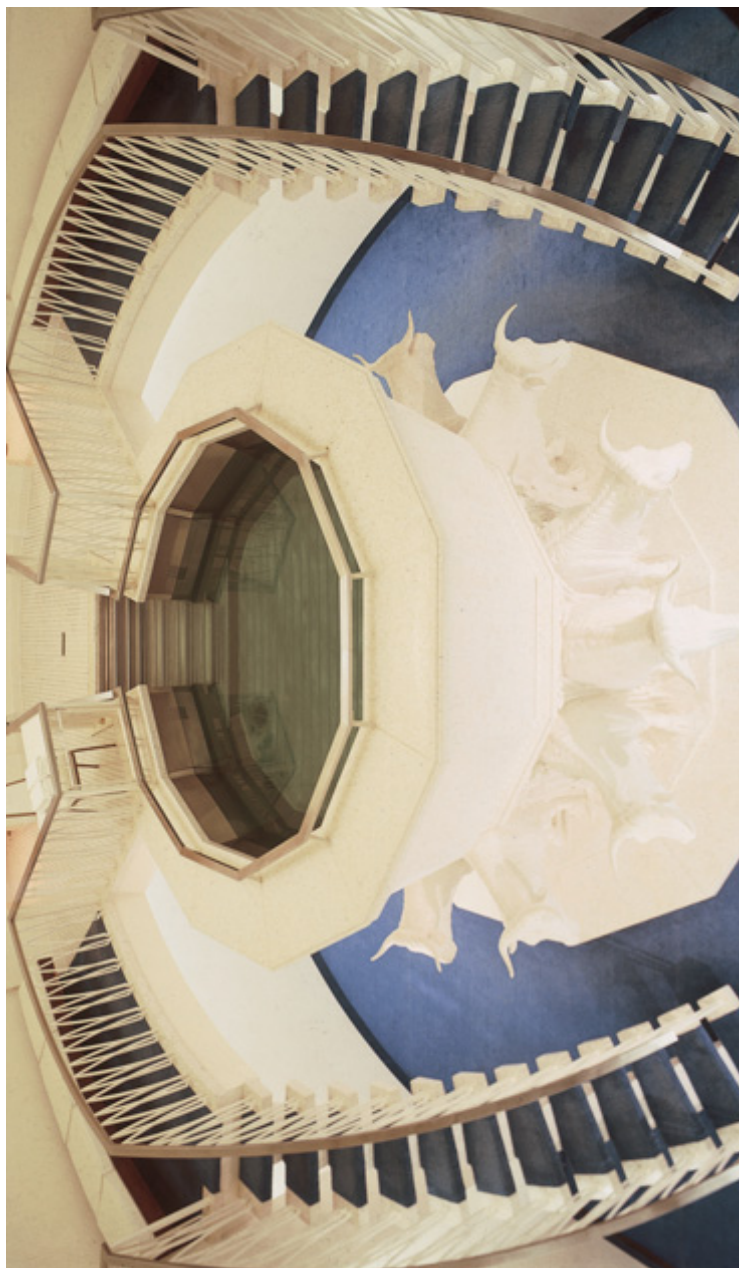
Un alt fapt m-a atras întotdeauna ca o puternică dovadă intrinsecă a adevărului muncii din templu. Înzestrarea și munca din templu așa cum au fost revelate de Domnul profetului Joseph Smith ... se pot împărți în patru părți distincte: rânduielele pregătitoare; instruirea prin lecturi și prezentări; legămintele și, în final, testele de înțelegere. Mă îndoiesc că profetul Joseph, neînvățat și neinstruit în logică, a putut el însuși să facă lucrul așa de deplin logic" (John A. Widtsoe, „Temple Worship“, *The Utah Genealogical and Historical Magazine* 12 aprilie 1921, pag. 58).

Cităm, din nou, din articolul elderului Widtsoe:

„Trăim într-o lume a simbolurilor. Nu cunoaștem nimic, decât prin simboluri. Facem câteva semne pe o coală de hârtie și spunem că ele formează un cuvânt, care înseamnă iubire, sau ură, sau milostenie, sau Îl reprezintă pe Dumnezeu sau eternitatea. Semnele pot să nu fie foarte plăcute ochilor noștri. Nimeni nu găsește lipsuri simbolurilor de pe paginile unei cărți pentru că ele nu sunt tot atât de formidabile în propria lor frumusețe ca și lucrurile pe care le reprezintă. Noi nu contestăm simbolul D-U-M-N-E-Z-E-U pentru că nu este foarte frumos, cu toate că el reprezintă măreția lui Dumnezeu. Suntem fericiți că avem simboluri, când înțelesul simbolului ne aduce lămurire. Vă vorbesc dumneavoastră în seara aceasta; nu ați găsit multe lipsuri modului meu de a mă adresa sau alegerii cuvintelor mele; urmărind înțelesul noțiunilor pe care am încercat să vi le lămuresc, dumneavoastră ați uitat cuvintele sau maniera ...

Trăim într-o lume a simbolurilor. Nici un bărbat sau nici o femeie nu poate ieși din templu înzestrat așa cum ar trebui, decât dacă a văzut, dincolo de simbol, realitățile puternice pe care le reprezintă simbolurile" („Temple Worship“, pag. 62.)

Dacă veți merge la templu și vă veți aminti că învățătura este simbolică, niciodată nu veți pătrunde adevăratul spirit fără a pleca cu viziunea extinsă, simțindu-vă puțin mai exaltați, cu cunoștințe sporite referitoare la lucrurile care sunt spirituale. Planul de învățătură este superb. Este inspirat. Domnul, El însuși, Învățătorul Stăpân, în propria-I învățătură către ucenicii Săi, a propovăduit constant în pilde, o cale verbală de a reprezenta

Bazinul de botez, Templul Washington D.C.

simbolic lucrurile care altfel ar fi fost dificil de înțeles. El a vorbit despre experiențe comune desprinse din viețile ucenicilor Săi și a povestit despre găini și pui, păsări, flori, vulpi, pomi, hoți și tâlhari, apusuri de soare, bogați și săraci, tămăduitori, haine petici-te, smulgerea buruienilor, măturarea casei, hrănirea porcilor, aratul câmpurilor, depozitarea în hambare, clădirea caselor, angajarea pentru ajutor și despre o mulțime de alte lucruri. El a vorbit despre sămânța de muștar și despre mărgăritar. El voia să-și învețe ascultătorii, astfel că a vorbit despre lucruri simple într-un sens simbolic. Nimic dintre aceste lucruri nu este misterios sau obscur și toate sunt simbolice.

Templul, el însuși, devine un simbol. Dacă ați văzut unul dintre temple noaptea, deplin luminat, știți ce priveliște impresionantă poate oferi acesta. Casa Domnului, scaldată în lumină, conturându-se în noapte, devine un simbol al puterii și al inspirației Evangheliei lui Isus Hristos, stând ca un far călăuzitor într-o lume care se scufundă în întuneric spiritual.

Ceremonia din templu nu va fi în întregime înțeleasă de la prima experiență. Ea va fi înțeleasă numai în parte. Întoarceți-vă iarăși, și iarăși și iarăși. Întoarceți-vă să învățați. Lucruri care v-au tulburat, sau lucruri care v-au pus în încurcătură, sau lucruri care vi s-au părut misterioase vă vor deveni cunoscute. Multe dintre ele vor fi lucruri tăcute, personale, pe care nu le puteți explica nimănui. Dar pentru dumneavoastră ele sunt lucruri cunoscute.

Ceea ce câștigăm de la templu va depinde într-o mare măsură de ceea ce luăm cu noi la templu în privința umilinței, a evlaviei și a dorinței de a învăța. Dacă suntem ascultători, vom fi învățați prin Spirit, în templu.

Când aveți posibilitatea de a participa la o sesiune de înzestrare în templu sau de a fi martori la o pecetluire, reflectați asupra înțelesului profund a ceea ce vedeți demonstrat în fața dumneavoastră Și, în zilele care vor urma vizitei dumneavoastră, rețineți aceste lucruri în mintea dumneavoastră; în liniște și cu pioșenie revedeți-le și veți găsi că înțelegerea dumneavoastră va crește.

Una din valorile mărețe ale experienței din templu este aceea că ea prezintă o vedere panoramică largă și cuprinzătoare a scopurilor lui Dumnezeu. Odată ce am fost în templu (și putem să

ne întoarcem și să ne împrăptăm amintirile) evenimentele vieții se potrivesc în schema lucrurilor. Putem vedea în perspectivă unde suntem și, bineînțeles, putem vedea repede când ne abatem de la drumul drept.

Deci, priviți către templu. Orientați copiii dumneavoastră către templu. Din zilele copilăriei lor, îndrumați-le atenția către el și începeți pregătirea lor pentru ziua când pot intra în templul sfânt.

În același timp, fiți dumneavoastră înșivă ascultători, fiți evlavioși. Meditați și rețineți tot ceea ce puteți din învățăturile – învățăturile simbolice, profund spirituale – accesibile numai în templu.

Planificarea unei căsătorii în templu necesită timp. Căsătoria este demnă de o planificare atentă. Destul de des, cupluri tinere care se îndrăgostesc hotărâsc că se vor căsători și insistă, împotriva intervenției părinților, să se căsătorească numaidecât, într-o săptămână sau două. Rugămintea părinților de a aștepta timpul pentru a se pregăti este uneori interpretată de tânărul cuplu ca fiind o dezaprobare a căsătoriei lor. Tinerilor le este teamă că dacă vor aștepta, ceva se va interpune. Unele cupluri tinere denotă că sunt imature și lipsite de bunăvoință, atunci când insistă pentru aranjamente imediate care se pot realiza numai cu greutate mari și care deseori duc la o experiență care este mai puțin memorabilă, decât dacă ar fi fost realizată în alte condiții.

Dacă lucrurile sunt făcute prea în grabă sau sub presiune, ceva pare că lipsește de la prima vizită la templu sau de la ziua cununiei în templu. Această primă zi la templu sau pecetluirea din ziua căsătoriei este o experiență care are loc o singură dată în viață. Merită o pregătire deosebită. Este important să nu lăsăm ca detaliile mărunte ale pregătirii sau treburile gospodărești să ne abată atenția de la ea. Din acest motiv, totul trebuie făcut din timp. Un lucru esențial, lăsat nefăcut până în acea zi, poate constitui o mare frustrare.

Dacă mergeți la o adunare mai devreme și stați în liniște în capelă privind oamenii care sosesc, vedeți că ei aduc ceva cu sine. Căldura spirituală încălzește și încăperea este schimbată dintr-o cameră goală într-o congregație, într-un auditoriu format din frați și surori care așteaptă o experiență spirituală.

Acum, în zilele noastre ocupate, nu putem întotdeauna face acest lucru când mergem la o adunare. Dar orice câștigăm pe această cale la o adunare, când mergem la templu este de două ori mai important. Acest lucru este în special adevărat atunci când mergem pentru prima oară. Trebuie să mergem acolo devreme.

După cum vedeți, această prezentare din timp la templu nu este numai pentru protecție, pentru a fi siguri că recomandările și celelalte lucruri sunt în ordine și că ne putem adapta noi înșine la noua experiență. Este mai mult decât atât. Înseamnă să mergem la locul potrivit la timp pentru a pătrunde calm în spiritul drept – pentru a ne pregăti noi înșine pentru ce va avea loc.

Am vorbit din punct de vedere al participanților la experiența din templu, dar sunt ocazii în care o căsătorie în templu este planificată și unii membri foarte apropiați din familie nu sunt pregătiți pentru recomandările pentru templu. S-ar putea ca mirele sau mireasa să fie membru al Bisericii și părinții lui sau ai ei să nu fie încă membri ai Bisericii; sau, să fie prea noi în Biserică pentru a îndeplini condițiile pentru o recomandare pentru templu. Sau, s-ar putea ca părinții să fie membri ai Bisericii, dar unul dintre ei să nu trăiască în măsură suficientă conform standardelor Evangheliei, astfel încât să primească o recomandare pentru templu. Aceste restricții par să fie, uneori, o mare problemă pentru căsătoriile în templu. Acestea sunt perioadele când familiile ar trebui să fie împreună, apropiate, când trebuie să se adune laolaltă pentru a împărtăși aceste momente sacre ale vieții. Reținerea unei recomandări pentru templu unei persoane care nu îndeplinește condițiile sau imposibilitatea de a invita o persoană sau o rudă care nu este membru pentru a fi martori la o pecetluire pot genera, repede, probleme. Acestea ar putea determina neplăceri sau conflicte, exact în momentul în care este o mare nevoie de a avea toate lucrurile senine, de a avea armonia cea mai mare.

Ce facem în cazuri ca acestea? Ce nu ar trebui să facem este să nu exercităm presiuni asupra episcopului. Episcopul, prin standardul pe care este obligat să-l respecte, ca un judecător general în Israel, nu poate cu bună credință să elibereze o recomandare unui om care nu este demn. Făcând astfel, ar aduce un mare de-

serviciu persoanelor implicate. Și nu ar fi cinstit pentru episcop însuși.

Când o căsătorie în templu este programată și unul dintre părinți sau una dintre rudele foarte apropiate nu poate intra în templu, o planificare atentă poate face din acest lucru o ocazie, în loc de o problemă. Luați în considerare aceste propuneri. Invitați pe părintele care nu este membru sau pe membrul care nu are o recomandare pentru templu să vină la templu cu grupul. Există un spirit și o influență în grădina din jurul templului care nu se găsește în altă parte. Unele dintre temple au centre pentru vizitatori. La toate templele, grădinile sunt frumos întreținute. În general, ele sunt un loc de pace și seninătate.

Aranjați ca cineva să aștepte împreună cu acel membru al familiei. Bineînțeles că nu veți lăsa persoana singură. Sunt cazuri în care membrii care erau pe deplin acceptați pentru a intra în templu pentru a fi martori la căsătorie au fost în schimb mulțumiți să-și petreacă timpul în grădina templului alături de cei care nu puteau intra. Aici, în împrejurimile templului, ei au putut să explice dorința tânărului cuplu de a fi pecetluit în Casa Domnului.

În acest timp, poate fi exercitată o mare influență spirituală, lucru care să nu fi fost posibil altfel. De exemplu, la unele dintre templele mari, grupurile sunt conduse. Planificarea dinainte poate asigura o atenție specială menită a se potrivi nevoilor unui membru apropiat al familiei care, dintr-un motiv sau altul, nu poate intra în templu. Dezamăgirea și chiar resentimentul, uneori amărăciunea, din partea părinților care nu sunt membri sau a părinților membri care n-au fost admiși, poate fi în mare măsură atenuată pe aceste căi.

În unele temple există o cameră specială, în care părinții care nu au recomandare pentru a intra în templu se pot întâlni cu o persoană pregătită care poate răspunde la întrebările lor.

Cuplul tânăr trebuie să înțeleagă că părinții au fost în așteptarea zilei de căsătorie de-a lungul întregii vieți a miresei și a mirelui. Dorința lor de a fi prezenți la căsătorie și resentimentul, atunci când nu o pot face, este un semn de atașament părintesc. Acest lucru nu trebuie să-l ofenseze pe tânărul cuplu, ci trebuie să fie înțeles și să i se acorde grija necesară.

Camera Creației, Templul Salt Lake

Sunt unele cazuri, desigur, în care părintele neadmis este ofensat și nu va fi împăcat. În aceste cazuri, tânărul cuplu trebuie să facă față cu curaj. Se poate pune întrebarea: Bine, atunci, să ne căsătorim civil, astfel ca ei să poată fi martori la căsătorie, apoi să așteptăm anul necesar înainte de a intra în templu? Dar aceasta nu va fi soluția ideală. Planificarea cu evlavie și atenție poate face, în cele mai multe cazuri, ca problema să se transforme într-o ocazie care, în final, va uni familia mai mult decât înainte.

Grupuri mari de prieteni, de membri ai episcopiei și așa mai departe, nu trebuie să fie invitate pentru a fi martori la căsătorie. Grupul pentru căsătorie trebuie să fie mic, cuprinzând numai membrii celor două familii și câteva persoane care sunt foarte apropiate cuplului. Uneori, o căsătorie a fost anunțată în episcopie cu invitația ca toți să încerce să fie prezenți, să sprijine și să încurajeze cuplul care urmează să se căsătorească. Pentru acest scop există o recepție. O recepție cu ocazia căsătoriei are loc pentru a asigura timpul necesar salutării prietenilor și a celor care doresc să prezinte felicitări. Căsătoria în templu, ea însăși trebuie să fie sacră și trebuie să fie împărtășită numai cu cei care au un loc special în viețile celor care se căsătoresc.

Noi nu cităm cuvintele rânduiei de pecetluire în afara templului, dar putem descrie camera de pecetluire ca fiind frumoasă prin modul de mobilare, liniștită și senină prin spirit și sfântă prin munca sacră care se realizează acolo.

Înainte de venirea cuplului la altar pentru rânduiala de pecetluire, oficiantul are privilegiul de a exprima unele sfaturi, iar tânărul cuplu de a le primi. Acestea sunt unele din gândurile pe care tânărul cuplu le poate asculta cu această ocazie:

„Astăzi este ziua nunții dumneavoastră. Sunteți cuprinși de emoția căsătoriei. Templele au fost construite ca un sanctuar pentru rânduiei de felul acesteia. Nu suntem în lume. Lucrurile din lume nu se aplică aici și nu vor avea influență asupra a ceea ce facem aici. Am ieșit afară din lume în templul Domnului. Aceasta va deveni ziua cea mai importantă din viețile dumneavoastră.

V-ați născut, ați fost invitați aici de părinți care au pregătit un tabernacol muritor pentru ca spiritul dumneavoastră să locuiască. Fiecare dintre dumneavoastră ați fost botezați. Botezul, o rân-

duială sacră, este simbolul curățirii, simbolul morții și al învierii, simbolul mersului înainte într-o viață nouă. El ia în considerare pocăința și iertarea păcatelor. Împărtășania este o reînnoire a legământului de la botez și noi putem, dacă trăim potrivit lui, să obținem iertarea păcatelor noastre.

Tu, mire, ai fost rânduit la preoție. Ți s-a conferit prima dată preoția lui Aaron și probabil ai progresat prin toate oficiile din ea – diacon, învățător și preot. Apoi a venit ziua în care ai fost găsit demn de a primi preoția lui Melhisedec. Acea preoție, preoția cea mai mare, este definită ca preoția după ordinul cel mai sfânt al lui Dumnezeu sau preoția sfântă după ordinul Fiului lui Dumnezeu. (Vezi Alma 13:18 și Helaman 8:18.) Ți s-a dat un oficiu în preoție. Acum ești un vârstnic.

Fiecare ați primit înzestrarea dumneavoastră. În acea înzestrare, ați primit o investiție de potențial etern. Dar toate aceste lucruri, într-un sens, au fost preliminarii și pregătiri pentru venirea dumneavoastră la altar pentru a fi pecetluită ca soț și soție pentru viață și eternitate. Acum deveniți o familie, liberă de acțiunea în crearea lumii, pentru a avea posibilitatea prin devotament și sacrificiu să aduceți copii pe lume și să-i creșteți și să-i întrețineți în siguranță de-a lungul existenței lor muritoare; pentru a-i vedea venind într-o zi, așa cum ați venit și voi, să participe la aceste sacre rânduieli din templu.

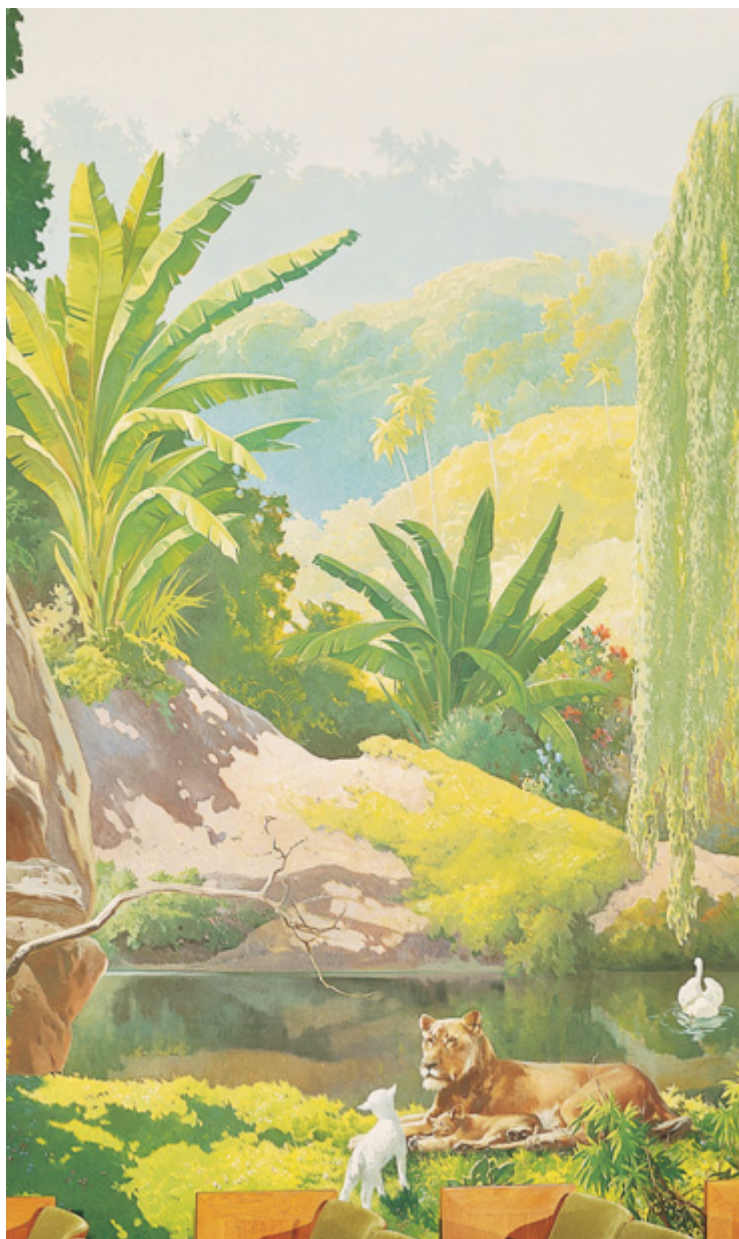
Veniți de bunăvoie și ați fost socotiți demni. Această unire poate fi pecetluită prin Sfântul Spirit al făgăduinței.”

„De aceea, Eu trimit asupra voastră, acum, un alt Mângâietor, chiar asupra voastră, prietenii Mei, ca să poată rămâne în inima voastră, chiar Sfântul Spirit al făgăduinței; acest Mângâietor, este același pe care l-am promis ucenicilor Mei, așa cum este înscris în mărturia lui Ioan.

Acest Mângâietor este promisiunea pe care v-am făcut-o de a avea viață veșnică, chiar gloria împărăției celeste” (vezi D&L 88:3–4).

A se accepta unul pe altul în cadrul legământului căsătoriei este o mare responsabilitate, una care aduce cu ea binecuvântări fără măsură.

Mireasa și mirele vor fi, foarte probabil, atât de emoționant implicați în căsătorie, încât ei poate nu vor asculta cu atenție –

Scenă din camera grădinii, Templul Los Angeles, California

poate nu vor auzi în realitate cuvintele rânduiei de pecetluire. Deși nu putem repeta aceste cuvinte în afara templului, putem să ne întoarcem din când în când pentru a fi martori la o căsătorie. Un Domn generos ne-a autorizat să facem aceasta. Cu aceste ocazii, când nu suntem atât de personal implicați, putem asculta cu atenție cuvintele rânduiei. În mod similar, desigur, întorcându-ne frecvent să oficiem pentru cei care au murit, putem să ne înviorăm mintea și spiritul prin experiența înzestrării.

Dacă anterior ați fost căsătoriți printr-o ceremonie civilă, acum, puteți dori să fiți pecetluiți pentru eternitate, iar dacă aveți copii să vă pecetluiți cu ei într-o legătură familială eternă. Dacă sunteți pregătit pentru acest lucru, veți avea marele privilegiu de a primi această binecuvântare.

ÎMBRĂCAȚI ÎN ALB

Când facem munca de rânduială în templu, purtăm îmbrăcăminte albă. Această îmbrăcăminte este simbolul purității, al demnității și al curățeniei.

După intrarea în templu, vă schimbați hainele de stradă cu hainele albe de templu. Această schimbare are loc într-un vestiar cu dulapuri individuale, unde fiecărei persoane îi este asigurat un compartiment și un spațiu pentru îmbrăcat care este personal. În templu, idealul decenței este menținut cu atenție. Când vă așezați hainele în compartimentul dumneavoastră, părăsiți acolo, odată cu ele, grijile, preocupările și tulburările. Pășiți afară din această mică zonă personală îmbrăcați în alb și aveți un sentiment de egalitate și de unitate, deoarece toți în jurul dumneavoastră sunt îmbrăcați în mod similar.

Dacă mergeți la templu pentru prima oară, sfătuiți-vă cu episcopul dumneavoastră. Când vă eliberează o recomandare, el vă va explica unele lucruri despre natura îmbrăcăminte de care veți avea nevoie în templu. Obținerea îmbrăcăminte nu trebuie să fie o grijă pentru dumneavoastră. Puteți fie să o cumpărați prin Serviciile de distribuire ale Bisericii fie, în unele cazuri, să o închiriați la templu. În ultimul caz este cerută o sumă foarte modestă, care acoperă numai costul spălării îmbrăcăminte. Închirierea îmbrăcăminte nu se asigură la templele mai mici.

Asemenea ceremoniilor și rânduielilor din templu, în afara templului vorbim foarte puțin despre îmbrăcămintea purtată înăuntru. Putem spune despre ea, la fel ca și despre ceremonii, că are un înțeles simbolic deosebit.

Este o dovadă de evlavie și de respect când membrii Bisericii vizitează templul îmbrăcați și îngrijiți într-un mod în care să nu se simtă jenați în prezența Domnului. Presupuneți pentru un moment că sunteți invitat pentru a fi oaspete în casa unui înalt și important conducător. Vi s-a dat de înțeles că vă veți întâlni cu oaspeți distinși, care au primit invitații similare. Invitația este o indicație că gazda vă stimează foarte mult. Înțelegeți că mulți alții ar fi prețuit mult o asemenea invitație, dar pentru un motiv sau altul ei n-au fost invitați și deci nu pot veni. În aceste condiții, este greu de crezut că veți sosi în haine vechi de lucru sau îmbrăcat așa cum o faceți când vă recreați. Este greu de crezut că un bărbat s-ar duce nebărbierit sau o femeie ar merge cu părul nepieptănat.

Oamenii demni și rafinați, după primirea unei invitații la o adunare importantă, își fac frecvent griji despre îmbrăcămintea care va fi potrivită. Nu vă veți pregăti cu atenție pentru așa o ocazie specială? Poate chiar vă cumpărați îmbrăcămintă nouă în speranța că înfățișarea dumneavoastră nu va diminua natura impunătoare a cadrului.

Grija va fi arătată, de asemenea, pentru călcarea și curățirea îmbrăcămintei dumneavoastră. V-ați simți incomod, dacă nu ați fi curat îmbrăcat.

Ocazia de a vizita templul poate fi comparată cu o asemenea invitație.

Există o singură ocazie când membrii Bisericii sunt invitați în templu exact în hainele de „stradă“, și aceasta este atunci când ei sunt martori la o căsătorie în templu. În acest caz, numai pantofii sunt scoși și sunt înlocuiți cu încălțăminte albă. Cu ani în urmă, frații au autorizat aceasta pentru ușurința acelor membri de familie și prieteni care nu merg la o sesiune de înzestrare imediat înainte de căsătorie.

Mirii și miresele merg la templu pentru a fi căsătoriți pentru viața muritoare și pentru eternitate. Acolo, miresele poartă îmbrăcămintă albă, cu mâneci lungi, din material modest și cu

model decent, fără ornamentații multe. Mirii sunt, de asemenea, îmbrăcați în alb. Frații care vin să fie martori la căsătoriile din templu nu poartă smoching.

Am fost intrigați și totodată puțin întristați, când, mergând la templu, am văzut că unii au venit să fie martori la căsătorii sau să participe la o sesiune în templu îmbrăcați ca și când urmau să meargă la un picnic sau la o întrecere de atletism.

Privilegiul de a intra în templu merită din partea noastră mai mult decât atât. Domnului îi face plăcere când ne spălăm trupurile și punem haine curate pe noi, oricât de necostisitoare ar fi ele. Trebuie să ne îmbrăcăm într-un fel în care am putea să participăm convenabil la o întâlnire de împărtășanie sau la o adunare care este decentă și impunătoare.

În unele ocazii, a existat câte o persoană, martoră la căsătorie, care în mod evident a acordat puțină atenție sfatului pe care l-au dat frații despre îmbrăcăminte și ținută îngrijită, despre grija de a nu se lua la întrecere cu lumea în extremele manierei de a se îmbrăca, în lungimea și în aranjarea părului etc. Ne mirăm de ce, dacă o asemenea persoană a fost suficient de matură pentru a fi admisă în templu, ea nu a putut fi imediat destul de sensibilă să știe că Domnul nu va fi mulțumit de cei care arată o preferință evidentă de a urma căile lumii.

Cum poate un membru cu recomandare să intre în templu în îmbrăcăminte care este indecentă sau modernă? Cum poate cineva să nu aibă părul aranjat cu rafinament și demnitate?

Când aveți ocazia să mergeți la templu pentru a participa la ceremoniile din templu sau pentru a fi martori la o pecetluire, amintiți-vă unde vă aflați. Trebuie să fiți îngrijiiți și să vă îmbrăcați în așa fel încât să vă simțiți bine dacă Gazda dumneavoastră ar apărea.

Cei care dețin și împărtășesc binecuvântările preoției trebuie să aibă trupurile acoperite așa cum a fost revelat profetului Joseph Smith când i-a fost acordată ceremonia de înzestrare.

Membrii care au primit rânduielile în templu, poartă, de acum încolo, veșmântul special sau lenjeria de corp. Veșmintele sunt asigurate de o agenție a Bisericii – și sunt, în general, puse la dispoziția membrilor din toată lumea printr-un program dirijat de Biserică.

Veșmântul reprezintă legăminte sacre. Întreține decența și devine un scut și o protecție pentru cel care îl poartă.

Purtarea unui asemenea veșmânt nu împiedică membrii să se îmbrace în hainele la modă purtate în general în lume. Numai îmbrăcămintea care este indecentă sau extravagantă va fi incompatibilă cu purtatul veșmântului. Oricare membru al Bisericii, indiferent dacă a fost sau nu la templu, va evita într-un spirit cuviincios extremele în modă sau modelele care lasă corpul descoperit.

Pot exista ocazii în care membrii înzestrați ai Bisericii să se confrunte cu întrebări despre veșmânt.

Odată, unul dintre frați a fost invitat să vorbească corpului profesoral și personalului de la Navy Chaplains Training School din Newport, Rhode Island. Auditoriul cuprindea un număr de preoți cu rang înalt în marină, de credință catolică, protestantă și ebraică.

În timpul acordat întrebărilor și răspunsurilor, unul dintre preoți a întrebat: „Puteți să ne spuneți ceva despre lenjeria specială de corp pe care unii mormoni o poartă?”. Sensul acestei întrebări era: „De ce o fac ei? Nu e ceva straniu? Nu prezintă aceasta o problemă?”.

Preotului care a pus întrebarea, el i-a răspuns cu o întrebare: „Ce Biserică reprezentați dumneavoastră?”. Drept răspuns el a numit una dintre Bisericile protestante.

Fratele a spus: „În viața civilă și, de asemenea, când conduceți adunări în cadrul serviciului militar purtați haine preoțești, nu-i așa?”. Preotul a spus că într-adevăr poartă.

Fratele a continuat: „Presupun că aceasta are o oarecare importanță pentru dumneavoastră, că într-un sens vă pune deoparte de restul congregației dumneavoastră. Este uniforma dumneavoastră, cum s-ar spune, a slujirii. De asemenea, presupun că s-ar putea să aibă o semnificație mult mai importantă. Vă amintește cine sunteți și care sunt obligațiile și legămintele dumneavoastră. Este o continuă aducere aminte că sunteți membru al clerului, că vă considerați slujitor al Domnului și că aveți responsabilitatea de a trăi în așa fel, încât să fiți demn de rânduirea dumneavoastră”.

Camera terestrială, Templul Salt Lake

Apoi, el le-a spus: „Ar trebui să puteți înțelege cel puțin unul dintre motivele pentru care sfinții din zilele din urmă au un angajament spiritual profund cu privire la veșmânt. O diferență majoră între bisericile dumneavoastră și a noastră este că noi nu avem cler profesionist, așa cum aveți dumneavoastră. Congregațiile sunt toate prezidate de conducători locali. Sunt bărbați chemați din toate profesiunile vieții. Dar, ei sunt rânduiți la preoție. Ei sunt puși deoparte pentru a prezida ca președinți, consilieri și conducători de diferite categorii. Femeile, de asemenea, iau parte la această responsabilitate și la aceste obligații. Bărbatul care conduce congregația noastră duminică, în calitate de episcop, poate merge la lucru luni ca funcționar de poștă, ca lucrător într-un oficiu, ca fermier, ca doctor; sau poate fi pilot în aviația militară sau ofițer de marină. Potrivit standardelor noastre, el este tot atât de rânduit ca slujitor, cum sunteți dumneavoastră prin veșmintele clericale. Diferența este că noi le purtăm pe ale noastre pe dedesubtul îmbrăcămintei, și nu pe deasupra, pentru că noi suntem angajați în ocupații diferite, pe lângă slujirea noastră în Biserică. Cu aceste lucruri sacre noi nu dorim să facem paradă în fața lumii”.

El a explicat, apoi, că există la fel de bine unele înțelesuri spirituale mai profunde, care leagă practica purtării acestui veșmânt cu legămintele care sunt făcute în templu. Noi nu găsim necesar să le discutăm pe acestea aici – nu pentru că ele sunt secrete, ci pentru că sunt sacre.

Veșmântul, acoperind corpul, este o aducere aminte, vizuală și tangibilă a acestor legămintele. Pentru mulți membri ai Bisericii, veșmântul a constituit o barieră de protecție când purtătorul a fost pus să facă față unei ispite. Printre alte lucruri, el simbolizează profundul nostru respect pentru legile lui Dumnezeu – și printre acestea, standardul moral.

PUTEREA DE A PECETLUI

Dacă înțelegem atât istoria, cât și doctrina muncii în templu trebuie să înțelegem ce este puterea de pecetluire. Trebuie să examinăm, cel puțin până la un anumit nivel, de ce cheile autorității de folosire a puterii de pecetluire sunt cruciale.

Cu aproape nouă sute de ani înainte de Hristos, profetul Ilie a apărut la curtea unui rege din Israel. El deținea o autoritate sacră, puterea de a pecetlui.

Ilie și-a îndeplinit slujirea sa, l-a rânduit și l-a uns pe Elisei pentru a-i fi succesor și, apoi – și acest lucru este important – el nu a murit. La fel ca și Mosie înaintea lui, el a fost înălțat.

După aceasta, numele lui apare numai o dată în Vechiul Testament, în penultimul verset din ultimul capitol al Vechiului Testament. Aici, Maleahi profetizează că Ilie se va întoarce și că el „va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor”, ca nu cumva întreg pământul să fie lovit cu un blestem (vezi Maleahi 4:5–6).

„Când Isus a venit în părțile Cezareii lui Filip, El i-a întrebat pe ucenicii Lui: <Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?>

Și ei au răspuns: <Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții Ilie; alții Ieremia sau unul dintre proroci.>

<Dar voi>, le-a zis El, <cine ziceți că sunt?>

Și Simon Petru, drept răspuns, l-a zis: <Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului cel viu!>

Și Isus a răspuns, zicând-i: <Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.>

Și Eu îți spun: Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile Locuinței morților nu o vor birui.

Și îți voi da cheile împărăției din ceruri și orice vei lega pe pământ, va fi legat în ceruri și orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat în ceruri.” (Matei 16:13–19).

Când Petru, Iacov și Ioan au mers cu Domnul la Muntele Schimbării la față, acolo, împreună cu Domnul schimbat la față, au apărut două personaje. Ei i-au recunoscut pe Moise și pe Ilie, care veniseră pentru a transmite acelei președinții puterea de pecetluire (vezi Matei 17:1–8; notați că *Ilie* este traducerea în limba greacă a numelui ebraic *Elijah* și este folosit, deseori, în Noul Testament pentru a-l desemna pe Ilie, profetul din Vechiul Testament).

Petru trebuia să dețină cheile. Petru trebuia să dețină puterea de pecetluire, acea autoritate care are puterea de a lega sau de a

Camera celestială, Templul Columbia River Washington

pecetlui pe pământ ori a dezlega pe pământ, astfel fiind și în ceruri.

În anul 34 d.H., după răstignirea Sa, Domnul a slujit nefiților. El le-a dictat – și acest lucru este remarcabil în istoria scripturii – ultimele două capitole din Maleahi (care conțin profetia că Ilie se va întoarce), i-a determinat să le scrie și apoi să le expună.

Când îngerul Moroni i-a apărut profetului Joseph Smith ca să-i vorbească despre plăci, el a citat profetia despre întoarcerea lui Ilie. Acest citat este acum secțiunea a doua din Doctrină și Legământ.

Treisprezece ani după apariția lui Moroni, a fost construit un templu adecvat scopului, Domnul a apărut din nou, iar Ilie a venit cu El, și a conferit cheile puterii de pecetluire.

Aceste chei aparțin președintelui Bisericii – profetului, văzătorului și revelatorului. Această putere sacră de pecetluire este acum a Bisericii. Nimic altceva nu este privit cu mai multă contemplare sacră de cei care cunosc semnificația acestei autorități. Nimic nu este păstrat cu mai multă atenție. Există relativ puțini oameni care dețin această putere de pecetluire pe pământ la un moment dat – în fiecare templu sunt frați cărora li s-a dat puterea de pecetluire. Nimeni nu o poate primi decât de la profetul, văzătorul, revelatorul și președintele Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă sau de la aceia pe care El i-a delegat pentru a o acorda altora.

„L-AM VĂZUT PE DOMNUL . . .”

Ziua întoarcerii lui Ilie a fost duminică după-amiază, 3 aprilie 1836. O întâlnire de împărtășanie fusese ținută în templul din Kirtland. Profetul a descris acea după-amiază în acești termeni:

„După-amiază, i-am ajutat pe ceilalți președinți la distribuirea cinei Domnului către membrii Bisericii, primind-o de la Cei Doisprezece, care aveau privilegiul de a oficia la masa sacră în acea zi. După ce am făcut acest serviciu fraților mei, m-am retras spre pupitru, vălul fiind lăsat, și am îngenunechet cu Oliver Cowdery, într-o rugăciune solemnă și liniștită. După ce ne-am ridicat din rugăciune, ne-a fost dată următoarea viziune” (vezi D&L 110, introducerea).

„Vălul a fost ridicat de pe mintea noastră și ochii înțelegerii noastre s-au deschis.

L-am văzut pe Domnul stând în picioare la balustrada pupitrului, înaintea noastră; și sub picioarele Sale era o lucrare pavată cu aur, de culoarea chihlimbarului.

Ochii Lui erau ca flacăra focului; părul pe capul Lui era alb ca zăpada curată; înfățișarea Sa era mai strălucitoare decât soarele; și glasul Său era ca vuietul unor ape mari, chiar glasul lui Iehova, spunând:

Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă; Eu sunt Acela care trăiește, Eu sunt Acela care a fost ucis; Eu sunt avocatul vostru pe lângă Tatăl.

Iată, păcatele voastre vă sunt iertate; voi sunteți curați înaintea Mea; de aceea înălțați-vă capul și bucurați-vă.

Inimile fraților voștri și inimile întregului Meu popor, care, cu forța lor, au construit această casă în numele Meu, să se bucure.

Pentru că, iată, Eu am acceptat această casă și numele Meu va fi aici; și Mă voi manifesta poporului Meu cu milostivire în această casă.

Da, Eu voi apărea slujitorilor Mei și le voi vorbi cu propriul Meu glas, dacă poporul Meu va ține poruncile Mele și nu va pângări această sfântă casă.

Da, inimile a mii și zeci de mii se vor bucura mult datorită binecuvântărilor care vor fi revărsate asupra capetelor poporului Meu și a înzestrărilor cu care slujitorii Mei au fost înzestrați în această casă.

Și faima acestei case se va răspândi în țările străine și acesta este începutul binecuvântărilor care vor fi revărsate asupra capetelor oamenilor Mei. Chiar așa. Amin.

După ce această viziune s-a încheiat, cerurile ni s-au deschis din nou; și Moise a apărut înaintea noastră și ne-a încredințat cheile pentru adunarea Israelului din cele patru părți ale lumii și pentru aducerea celor zece triburi din ținuturile din nord.

După aceasta, Ilie a apărut și a încredințat dispensația Evangheliei lui Avraam, spunând că prin noi și prin seminția noastră toate generațiile de după noi vor fi binecuvântate.

După ce această viziune s-a încheiat, o altă viziune mare și glorioasă a apărut în fața noastră; pentru că, Ilie, profetul, care a fost înălțat în cer fără să guste moartea, stătea înaintea noastră și a spus:

Iată, a venit din plin timpul care a fost spus prin gura lui Maleahi – mărturisind că el [Ilie] va fi trimis, înainte de venirea măreței și groaznicei zile a Domnului –

Pentru a întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva întreg pământul să fie lovit cu un blestem –

De aceea, cheile acestei dispensații sunt încredințate în mâinile voastre; și prin aceasta voi veți ști că ziua măreață și groaznică a Domnului este aproape, chiar la ușă” (D&L 110:1–16).

Se întâmplase! Acest semnal, chiar dacă nu a fost observat de lume, va influența însă destinul fiecărui suflet care a trăit vreodată sau va trăi. Lucrurile au început să se întâmple în liniște. Biserica a devenit o Biserică ce construiește temple.

În lume au apărut, aici și acolo, într-un mod socotit a fi spontan, oameni și organizații și societăți interesate în urmărirea genealogiei. Toate acestea au avut loc, de când a apărut Ilie la templul din Kirtland.

Exact din acea zi, 3 aprilie 1836, inimile copiilor au început să se întorcă spre părinții lor. După aceea, rânduielile nu erau ocazionale, ci permanente. Puterea de pecetluire era cu noi. Nici o autorizare nu o depășește în valoare. Acea putere dă esență și stabilitate eternă tuturor rânduielilor realizate cu autoritate adevărată, atât pentru cei în viață, cât și pentru morți.

TOTUL FĂCUT ÎN ORDINE

Dificultățile și persecuțiile care au urmat după evenimentele dramatice din templul din Kirtland au impus ca sfinții să se mute. Oriunde se așezau, Domnul le revela planuri pentru a construi temple. Acest lucru s-a întâmplat atât în Independence, cât

și în Far West, Missouri. În această perioadă, persecuțiile s-au năpustit asupra sfinților cu o furie nemaiîntâlnită și în cele din urmă ei s-au refugiat spre Nauvoo, Illinois. Aici, a venit din nou revelația și porunca de a construi o casă a Domnului.

Domnul a explicat că scopul construirii casei era de a revela rânduielile. „Și, adevărat vă spun vouă, să fie construită această casă în numele Meu pentru ca Eu să pot revela poporului Meu, în ea, rânduielile Mele; deoarece, consider potrivit să revelez Bisericii Mele lucrurile care au fost ținute ascunse dinainte de întemeierea lumii, lucruri care aparțin dispensației plenitudinii timpurilor.” (D&L 124:40–41.)

El a menționat că templul va fi un loc pentru ei pentru a conduce „ungerile și spălările voastre, și botezurile pentru morți, și adunările solemne, și pomenirile voastre pentru sacrificiile voastre prin fii lui Levi, și pentru oracolele voastre din locurile voastre cele mai sfinte în care primiți comunicări, și legile și judecățile voastre, pentru începutul revelațiilor și a temeliei Sionului, și pentru slava, onoarea și înzestrarea tuturor municipalităților . . . prin rânduielile casei Mele, pe care, totdeauna, i se poruncește poporului Meu să o construiască în numele Meu sfânt” (D&L 124:39).

Printre rânduielile pe care le realizăm în Biserică sunt următoarele: botezul, împărțășania, numirea și binecuvântarea noilor născuți, slujirea bolnavilor, punerea deoparte în chemări în Biserică, rânduirea în oficii. În afară de acestea, sunt rânduielile înalte, realizate în temple. Acestea includ spălarea, ungerea, înzestrarea și rânduiala de pecetluire cunoscută în general sub denumirea de căsătorie în templu.

Cât de importante sunt rânduielile pentru noi, ca membri ai Bisericii?

Puteți fi fericiți, puteți fi mântuiți, puteți să fiți exaltați fără ele? Răspuns: Ele sunt mai mult decât recomandate sau dorite, sau chiar decât necesare. Chiar mai mult decât esențiale sau vitale. Ele sunt *cruciale* pentru fiecare dintre noi.

Profetul Joseph Smith a relatat că i s-a pus frecvent întrebarea:

„Nu putem fi salvați fără să trecem prin toate acele rânduieli etc.?” Voi răspunde: Nu, nu plenitudinea salvării. Isus a spus: „Sunt multe locuințe în casa Tatălui Meu și Eu mă voi

Camera celestială, Templul Salt Lake

duce și voi pregăti un loc pentru voi". Casa numită aici ar fi trebuit să fie tradusă împărăție; și fiecare persoană care este exaltată până la cea mai înaltă locuință trebuie să trăiască o lege celestială și întreaga lege, de asemenea. (*History of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, ed. B. H. Roberts, 7 vol. [Salt Lake City: The Church of Jesus Christ of Latter-Saints, 1949], 6:184.)

Președintele Joseph Fielding Smith a spus:

„Nu contează ce oficiu dețineți în această Biserică, puteți fi un apostol, puteți fi un patriarh, un înalt preot sau orice altceva și nu puteți să primiți plenitudinea preoției, decât dacă mergeți în templul Domnului și primiți aceste rânduieli despre care a vorbit profetul. Nici un bărbat nu poate primi plenitudinea preoției în afara templului Domnului. (Joseph Fielding Smith, *Elijah the Prophet and His Mission* [Salt Lake City: Deseret Book Co., 1957], pag. 46.)

Am vorbit mai devreme despre rânduielile înalte realizate în temple. Acestea includ înzestrarea. A înzestra înseamnă a îmbogăți, a da altuia ceva durabil și de mare valoare. Rânduielile de înzestrare din templu îmbogățesc pe trei căi: (a) Celui care primește rânduiala i se dă putere de la Dumnezeu. „Primitorii sunt înzestrați cu putere de sus“. (b) Un primitor este, de asemenea, înzestrat cu informații și cunoaștere. „Ei primesc o educație cu privire la scopurile și planurile Domnului“ (Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, ed. a 2-a [Salt Lake City: Bookcraft, 1966], pag. 227.) (c) Când este pecetluită la altar, o persoană este beneficiara binecuvântărilor glorioase, a puterilor și a onorurilor, acestea fiind parte a înzestrării sale.

Există două definiții sau descrieri publicate ale înzestrării, prima fiind a președintelui Brigham Young:

„Dați-mi voie să vă dau o definiție pe scurt. Înzestrarea dumneavoastră înseamnă primirea tuturor rânduielilor în Casa Domnului, care sunt necesare pentru dumneavoastră, după ce veți pleca din această viață, pentru a putea merge înapoi în prezența Tatălui, trecând de îngerii care stau ca santinele, fiind în stare să le dați cuvintele cheie, semnele și simbolurile aparținând sfintei preoții și să câștigați exaltarea dumneavoastră eternă în ciuda pământului și a iadului“. (*Dis-*

courses of Brigham Young, comp. John A. Widtsoe [Salt Lake City: Deseret Book Co., 1971], pag. 416.)

Elderul James E. Talmage a descris înzestrarea astfel:

Înzestrarea în templu, așa cum este administrată în templele moderne, cuprinde învățătura cu privire la semnificația și desfășurarea dispensațiilor trecute și la importanța celei prezente, ca cea mai mare și grandioasă eră din istoria omenirii. Acest curs de instruire include o relatare despre cele mai importante evenimente ale perioadei de creație, despre condiția primilor noștri părinți din grădina Edenului, despre nesupunerea lor și ca rezultat, alungarea din acel sălaș binecuvântat, despre starea lor în lumea izolată și deznădăjduită când au fost sortiți să trăiască prin muncă și sudoare, despre planul mântuirii prin care marea încălcare a legii poate fi ispășită, despre perioada mării apostazii, despre restaurarea Evangheliei cu toate puterile și privilegiile ei vechi, despre condiția absolută și indispensabilă a purității personale și a jertfirii pentru ce e drept în viața prezentă și despre respectarea strictă a cerințelor Evangheliei. (James E. Talmage, *The House of the Lord* [Salt Lake City: Bookcraft, 1962], pag. 99–100; de aici citată, *The House of the Lord*.)

Această declarație a elderului Talmage clarifică faptul că atunci când primiți înzestrările dumneavoastră, primiți învățătura cu privire la scopul și planurile Domnului în crearea și popularea pământului. Veți fi învățați ce trebuie să faceți pentru a atinge exaltarea.

Binecuvântarea înzestrării este necesară pentru exaltarea totală. Fiecare sfânt din zilele din urmă trebuie să caute să fie demn de această binecuvântare și să o obțină.

Rânduiala de spălare și ungere este socotită deseori în templu ca rânduială pregătitoare. Va fi suficient pentru scopurile noastre să spunem numai următoarele: asociate cu înzestrarea sunt spălările și ungerile – în cea mai mare parte de natură simbolică, dar promițând atât binecuvântări precise, imediate, cât și binecuvântări viitoare.

În legătură cu aceste rânduiele, în templu veți fi oficial îmbrăcați în veșmânt și vi se vor promite binecuvântări minunate în legătură cu acest lucru. Este important să ascultați cu atenție în

Camera celestă, Templul San Diego, California

timp ce aceste rânduieli sunt administrate și să încercați să vă amintiți binecuvântările promise și condițiile prin care ele vor fi realizate.

Rânduiala de pecetluire este acea rânduială care leagă familiile etern. Căsătoria în templu este o rânduială de pecetluire. Când un cuplu este pecetluit în templu, în urma unei căsătorii civile, copiii care li s-au născut înainte de această dată, deci care nu sunt născuți în legământ, sunt pecetluiți cu ei printr-o scurtă rânduială sacră.

Vă rog, să fiți siguri că viața dumneavoastră este în completă ordine. Aceasta vine numai prin primirea în templu a binecuvântărilor dumneavoastră, a rânduielilor dumneavoastră, deoarece „puterea divinității se manifestă în rânduielile ei” (D&L 84:20).

LEGĂMINTE SACRE

Domnul, în revelația cunoscută, acum, drept secțiunea 132 din Doctrină și Legăminte anunță:

„Pentru că, iată, Eu îți revelez ție un nou și nepieritor legământ și dacă nu trăiești potrivit acestui legământ, atunci ești blestemat, pentru că, nimeni nu poate să respingă acest legământ și apoi să primească permisiunea de a intra în slava Mea.

Pentru că, toți aceia care doresc o binecuvântare din partea Mea trebuie să trăiască legea care a fost instituită încă dinainte de crearea lumii” (D&L 132:4–5).

Președintele Joseph Fielding Smith a definit noul și nepieritorul legământ cu aceste cuvinte:

„Ce este noul și nepieritorul legământ? Regret că trebuie să spun că sunt unii membri ai Bisericii care sunt îndrumați greșit și sunt dezinformați cu privire la ceea ce este într-adevăr noul și nepieritorul legământ. *Noul și nepieritorul legământ este suma totală a tuturor legămintelor și a obligațiilor Evangheliei*.” (Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, 3 vol. [Salt Lake City: Bookcraft, 1954–1956], 1:156; de aici, citată, *Doctrines of Salvation*.)

Acest legământ include toate rânduielile Evangheliei – cel mai înalt dintre cele realizate în templu. Îl cităm din nou pe președintele Smith:

„Acum există o definiție precisă detaliată a noului și nepieritorului legământ. *El este totul – plenitudinea Evangheliei.* Atât căsătoria realizată cum se cuvine, botezul, rânduirea la preoție, orice altceva – *fiecare contract, fiecare obligație, fiecare realizare care aparține Evangheliei lui Isus Hristos, care este pecetluită prin Sfântul Spirit al făgăduinței potrivit legii Sale date aici, este o parte a noului și nepieritorului legământ.* (Doctrines of Salvation 1:158.)

În versetul citat mai înainte (Doctrină și Legăminte 132:4), Domnul a vorbit cu o claritate evidentă: „... nimeni nu poate să respingă acest legământ și apoi să primească permisiunea de a intra în slava Mea”.

Cei care merg la templu au privilegiul de a lua asupra lor legăminte și obligații specifice, corespunzătoare exaltării lor și a celorlalți. Elderul James E. Talmage a scris:

„Rânduiala înzeștrării include anumite obligații din partea persoanei, cum ar fi, legământul și promisiunea de a respecta legea unei virtuți și castități stricte, obligația de a fi caritabil, binevoitor, tolerant și pur; de a dedica atât talentul, cât și mijloacele materiale, răspândirii adevărului și înălțării rasei umane și de a căuta în orice mod să contribuie la marea pregătire pentru ca pământul să fie gata să-și primească Regele – Domnul Isus Hristos. Prin încheierea oricărui legământ și prin asumarea fiecărei obligații este pronunțată o binecuvântare promisă, fiind condiționată de respectarea credincioasă a clauzelor.” (*The House of the Lord*, pag. 100.)

Noi facem un legământ cu Domnul să dedicăm timpul, talentele și mijloacele noastre pentru împărăția Sa.

Noi suntem un popor de legământ. Facem legământ să dăm din resursele noastre de timp și bani – tot ceea ce suntem și tot ce posedăm – în interesul împărăției lui Dumnezeu pe pământ. În termeni mai simpli, noi facem legământ să facem bine. Suntem un popor de legământ și templul este centrul legămintelor noastre. Este sursa legământului.

Veniți la templu. Se cuvine să veniți la templu. Aici, acționând ca împuternicit pentru cineva care a trecut dincolo de vâl, veți

revedea în fața dumneavoastră legămintele pe care le-ați făcut. Veți avea consolidate în mintea dumneavoastră marile binecuvântări spirituale care sunt asociate cu Casa Domnului.

Fiți credincioși legămintelor și rânduielilor Evangheliei. Deveniți demni de acele rânduieli sacre, pas cu pas de-a lungul vieții. Onorați legămintele care sunt legate de ele. Faceți aceasta și veți fi fericiți.

Viețile dumneavoastră vor fi atunci în ordine – toate lucrurile vor fi aliniate în succesiune potrivită, pe rândul potrivit, pe linia potrivită. Familia dumneavoastră va fi legată într-o ordine ce nu va putea fi niciodată ruptă.

În legămintele și rânduielile sunt concentrate binecuvântările pe care le solicitați în templul sfânt. În mod sigur, Domnului Îi place când suntem demni de titlul: un păzitor al legămintelor.

NU FĂRĂ OPOZIȚIE

Templele sunt adevăratul centru al forței spirituale a Bisericii. Trebuie să ne așteptăm că adversarul va încerca să ne împiedice pe noi ca Biserică și pe noi ca persoană când căutăm să participăm în această muncă sacră și inspirată. Piedica poate varia de la persecuțiile teribile din zilele de odinioară până la apatia față de muncă. Ultima este poate forma opoziției cea mai periculoasă pentru slăbirea muncii din templu.

Munca din templu provoacă atât de multă opoziție deoarece este sursa unei foarte mari puteri spirituale pentru sfinții din zilele din urmă și pentru întreaga Biserică.

La dedicarea pietrei din capul unghiului de la templul din Logan, președintele George Q. Cannon a făcut această declarație:

„Fiecare piatră de fundație care este așezată pentru templu și fiecare templu terminat, potrivit ordinii pe care Domnul a revelat-o pentru preoția Lui sfântă, reduce puterea Satanei pe pământ și crește puterea lui Dumnezeu și a evlaviei, dă cerului o putere considerabilă în interesul nostru, invocă și cheamă asupra noastră binecuvântările Dumnezeului etern și ale celor care se află în prezența Lui. (Din „The Logan Temple“, *Millennial Star*, 12 nov. 1877, pag. 743.)

Când membrii Bisericii au supărări sau când decizii cruciale îi apasă greu, este un lucru obișnuit pentru ei să meargă la templu. Este un loc bun pentru a ne înlătura grijile. În templu putem dobândi o perspectivă spirituală. Acolo, în timpul slujirii în templu, suntem „în afara lumii“.

O mare parte din valoarea acestor ocazii constă în faptul că facem ceva pentru cei care nu o pot face singuri pentru sine. Când facem înzestrarea pentru cineva care este mort, simțim într-un fel mai puțină ezitare de a ne ruga la Domnul pentru a ne ajuta. Când cupluri de tineri căsătoriți au de luat decizii, dacă se află lângă un templu, participarea la o sesiune este de o mare valoare. În atmosfera spirituală a templului există ceva, care purifică și limpezește.

Uneori mințile noastre sunt atât de ocupate cu probleme și există atâtea lucruri care pretind atenție deodată, încât chiar nu putem gândi și vedea corect. La templu, praful confuziei pare că se șterge, ceața și pâcla par să se ridice și putem „vedea“ lucruri pe care nu le puteam vedea înainte și putem găsi o cale de a trece de supărările noastre pe care nu o știusem înainte.

Domnul ne va binecuvânta când participăm la munca rânduielilor sacre în temple. Binecuvântările nu vor fi limitate la slujirea noastră în templu. Vom fi binecuvântați în toate problemele noastre. Domnul are grijă de problemele noastre, atât spirituale, cât și temporale.

CĂTRE VĂL

Noi trebuie să dobândim unele sentimente în legătură cu motivul pentru care construim temple și pentru care ne sunt cerute rânduielile. După aceea, suntem permanent învățați și înălțați în probleme de importanță spirituală. Cunoașterea vine rând după rând, precept după precept, până dobândim o plenitudine a luminii și a cunoașterii. Această plenitudine a luminii și a cunoașterii devine o mare protecție pentru noi – pentru fiecare dintre noi. Este o protecție, de asemenea, pentru Biserică.

Nici o muncă nu protejează mai mult această Biserică decât munca în templu și cercetarea genealogică care o susține. Nici o muncă nu este mai purificată spiritual. Nici o muncă pe care o

facem nu ne dă mai multă putere. Nici o muncă nu pretinde un standard mai înalt de neprihănire.

Munca noastră în templu ne acoperă cu un scut de protecție, atât ca persoană, cât și ca popor.

Prin rânduielile din templu facem legământ cu El – acolo noi devenim poporul de legământ.

Dacă acceptăm revelația cu privire la munca de rânduieli din templu, dacă vom face legămintele noastre fără rezerve sau scuze, Domnul ne va proteja. Vom primi inspirație suficientă pentru dificultățile vieții.

Munca legată de temple este adevărată. Ea a fost revelată de dincolo de vâl și revelația continuă.

Revelația privind munca din templu poate veni fiecărui membru al Bisericii individual.

Deci, veniți la templu – veniți și cereți binecuvântări. Este o muncă sacră.